

Mill. Kr., hvorved det dog maatte tages i Betragtning, at der ikke paa Finanslovforslaget var optaget nogen Indtægt i Henhold til Loven om midlertidige Forbrugsafgifter, idet denne kun havde Gyldighed til Udgangen af Oktober 1941. Saafremt Forbrugsafgifterne opretholdtes uforandret i hele Finansaaret 1942—43, skulde der efter et foreløbigt Skøn kunne fremkomme en Merindtægt paa 130 Mill. Kr., hvorved det budgetterede Underskud reduceredes til 73,4 Mill. Kr. Samtidig maatte der imidlertid regnes med, at ogsaa Udgifterne vilde komme op paa et højere Beløb end anslaaet.

Angaaende Udgifterne for *Finansaaret 1941—42* mente Finansministeren, at man under Forudsætning af de midlertidige Forbrugsafgifters Forlængelse vilde kunne regne med samlede Driftsindtægter til et Beløb af 810 Mill. Kr. eller 157 Mill. Kr. mere end budgetteret. Samtidig maatte Udgifterne imidlertid ventes at ville stige saa meget, at der ingen Udsigt var til, at man skulde kunne komme igennem med et mindre Underskud end det budgetterede paa 39,2 Mill. Kr. »For Finansaaret 1938—39 udgjorde den samlede Udgift paa Statens Driftsregnskab 553 Mill. Kr.«, udtalte Finansministeren videre. »For 1940—41 steg Tallet til 843 Mill. Kr., og efter den Oversigt, jeg her har givet, maa der for indværende og det kommende Finansaar regnes med et lignende Beløb, snarest med noget mere. Det vil sige, at Udgifterne for hvert af disse tre Finansaar ligger omkring 300 Mill. Kr. over Udgiften for det sidste Finansaar før Krigen. For 1940—41 skyldes Stigningen til en vis Grad enkelte store Poster, som betød en Udgift een Gang for alle, men den Besparelse, som derved skulde indvindes fremefter, er blevet opslugt af stigende Udgifter paa snart sagt alle Omraader — højere Priser, højere Lønninger, større Opgaver at varetage, forøget Hjælp til den vanskelig stillede Del af Befolkningen, stigende Tilskud til Institutioner med Statsstøtte og meget andet. — Til denne Stigning i Driftsudgifterne kommer endvidere de meget store Beløb, som Staten gennem Beskæftigelsesfonden yder i Tilskud til beskæftigelsesfremmende Foranstaltninger. Ogsaa disse Tilskud er Driftsudgifter for Staten, men Dækningen tilvejebringes først efterhaanden i Løbet af en 10-aarig Periode. At lægge endnu mere over paa Fremtiden vilde være farligt, ikke blot fordi der efter Krigen vil være Brug for et stærkt Initiativ, men ogsaa fordi det under de nuværende Forhold vilde bidrage til at drive Priserne i Vejret og fremme inflatoriske Tendenser, hvis Staten lod andre Driftsudgifter dække ved Optagelse af Laan. Det maa derfor fastholdes, at der bortset fra Beskæftigelsesfondens Udgifter maa tilvejebringes samtidig Dækning for afholdte Driftsudgifter.«